

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 8-60 | En mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. več na mesec, 30 kr. za četrt leta.

Š pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | En mesec . . . „ 1-40
Naročnje se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Kazenski zakon — zdravilo za vse.

Minoli teden je prišel v javnost tajni ukaz, kateri je pravosodno ministerstvo poslalo državnim pravdnistvom že meseca novembra in s katerim se proglašja kazenski zakon za tisto zdravilo, ki zaceli vse rane, kar jih prouzroči politični boj.

Z začudenjem smo čitali ta tajni ukaz. Spominja nas časov najhujšega absolutizma in policijske vsegamogočnosti, tistih časov, v katerih se je rodil slavnoznani patent iz l. 1854.; ko smo ministerški ukaz odložili iz rok, bili smo prepričani, da je sicer jako nerazumljiv, da pa vzlic temu obsega veliko nevarnost za naše državljanske svoboščine.

Ne da se tajiti, da prouzročajo politični boji čestokrat jako slabe posledice, katere je država poklicana po možnosti paralizovati, saj bi sicer prišlo do boja vseh proti vsem, in bi zavladala anarhija. Toda tako daleč država na noben način ne sme segati, kakor sega po tajnem ukazu pravosodnega ministerstva.

S tem ukazom je prešla vsa oblast v roke državnim pravdnikom, in nam se dozdeva, da nikakor ni pametno, kuriti to peč še bolj, nego je že zakurjena, saj je

vender notorično znano, da imajo državna pravdnistva posebno nagnjenje, vmešavati se tudi v najnedolžnejše stvari in da iščejo dlake v vsakem jajcu.

Ministerski ukaz hoče narodnostna nasprotja odstraniti s tem, da jih proglašja za hujskanja s sovražnim namenom, za nekako javno nasilstvo, kar so pač le v nekaterih redkejših slučajih, v obče pa ne. Isto tako se proglašajo vsi konfesionalni prepri za kaznjive, in se podreajo kazenskemu zakonu tudi vsi boji, ki segajo na gospodarsko polje, in končno se priporoča državnim pravdnistvom, da naj posebno pazijo na časopisje, ki bi v tem oziru „hujskalo“.

Ne da se tajiti, da so se zlasti mej Nemci pojavili slučajji, da je narodnostni boj zadobil nedopusten značaj, in da se v nemških listih časih hujška na način, ki nikakor ne soglašja z veljavnimi zakoni.

Toda ti vzroki političnih bojev se dajo z navadnimi sredstvi paralizovati in ni bilo potrebno posebnega ukaza, ki napoti državna pravdnistva, da bodo postopala še bolj drakonično, nego doslej.

Po tem ukazu bodo državna pravdnistva lahko vsako narodno agitacijo preganjala kot hujskanje in javno nasilstvo. Vsak najnedolžnejši „Svoji k svojim“ se bo tolmačil kot gospodarski boj in vsaka beseda proti počenjanju duhovnikov se bo smatrala za ščunvanje proti duhovščini, za izraz sovražstva, in se boče zatrla.

Zatrjuje se sicer, da je ta ukaz pravosodnega ministerstva naperjen v prvi vrsti proti nemškonomacionalnemu časopisju, ki že res ne pozna nobene meje v svojem boju proti raznim nasprotnikom, in v drugi vrsti proti silni agitaciji protisemitov zoper vse žide, nepoštene in tudi poštene, toda mi nimamo nobene garancije, da se ta ukaz ne bo praktikoval tudi proti nam, dasi smo si v svesti, da ne stopamo čez mejo dopustnosti. Predobro občutimo, da uživamo dokaj manjše svoboščine in pravice, kakor jih uživa nemško časopisje. Ako bi kateri slovenski časopis kdaj tako pisal, kakor pišejo nekonfiskovani nemški listi, potem bi celo leto ne zagledal belega dne in bi uredniki tičali neprestano v ječi. Ako bodo zdaj državna pravdnistva po dobljenem ukazu poostрила svojo že itak čez vso

mero sezajočo „pozornost“, potem preti vsem največja nevarnost, zlasti ker so državna pravdnistva že itak preveč naklonjena slovenskemu časopisju.

Ker torej rečeni ukaz pravosodnega ministerstva v obče ni bil potreben, kajti izhajalo bi se bilo z dosedanjimi navodili, da bi se bila proti Nemcem le izvrševala, specijelno za nas Slovence pa je nevaren, in se nam je po vsi pravici bati krivičnega preganjanja, zato se ž njim ne moremo sprijazniti in ga obžalujemo toliko bolj, ker policijsko zatiranje še nikdar in nikjer ni rodilo dobrega sadu, ker je povsod samo duhove razburilo in se izkazalo kot zdravilo, ki ne ozdravi nobene bolezni.

V Ljubljani, 3. februvarja.

Po odgoditvi državnega zbora.

„Bohemia“ poroča, da so Poljaki jako nevoljni radi nenadne (?) odgoditve državnega zbora, zlasti pa zato, ker se vračajo domov praznih rok. Poljaki, so veliki nasprotniki § 14. Dasi vedo, da jim v lastnem interesu nikakor ne kaže razdreti večino, so vendarle spoznali, da se mora dognati mej Nemci in Čehi sprava, pa naj velja kar hoče. Sprava, če se dožene sprava, bo mogel začeti parlament poslovati, zategadelj pa hočejo storiti Poljaki vse, da se dožene sprava. Isti časopis poroča tudi, da je grof Thun že truden, in da misli odstopiti takoj, ko se izvrši na podlagi § 14. nagodba z Ogersko. — „Tagespost“ javlja, da na spravno akcijo mej brezparlamentno dobo niti misliti ni. Vlada ne uživa pri opoziciji prav nobenega zaupanja, zato pa ne more posredovati mej nasprotnima taboroma. — „Reichswehr“ poroča, da se splošno sodi, da se državni zbor pred jesenjo ne bo sklical več. — Deželni zbori pa bodo sklicani že za sredo februvarja (20. ali 21. t. m.) Največje zanimanje boče vzbujal moravski deželni zbor, v katerem se odloči glede sprave mej Čehi in Nemci.

Kriza na Ogerskem.

Nasprotje mej prijatelji in nasprotniki kompromisa zopet narašča, in časopisje piše tako bojevito in nespravljivo, da boče bržčas tudi Szellova akcija ostala brezuspešna. Opozicija očita vladi, da ji sploh ni resno za pogajanje, ampak da izrablja ves čas le za to, da se pripravi za nove volitve. „Ma-

gyarorszag“, glasilo obstrukcijskih strank, piše, da baron Banffy laže kralju, kedar mu poroča o razmerah na Ogerskem, da je kralj povsem napačno poučen, ter da je Szell Banffyju le ščit, za katerim nadaljuje svoje lopovščine. Taka pisava ne podpira Szellovih kompromisnih teženj.

Novo bolgarsko ministerstvo.

Ministerski predsednik, odvetnik Grekov, je bil l. 1882. justični minister, leta 1883. predsednik sobranja, l. 1890. zunanji minister v Stambulovem kabinetu. Načovič, sedanjí zunanji minister, je bil že sedemkrat minister. Prvič je bil l. 1882. notranji minister, zadnjič l. 1894.—96. pa je bil člen Stojlovega kabineta. Radoslavov je bil že trikrat minister, pod regentstvom Stambulova je bil celo ministerski predsednik. Tončev je bil takisto že trikrat minister.

Srbija in Rumunija proti Bulgariji.

Mej Srbijo in Rumunijo se je razvilo jako prijazno razmerje, čegar ost pa je obrnjena proti Bulgariji. Zlasti proti bolgarskim spletkam v Macedoniji delati omenjeni dve vlasti — na veliko hvaležnost Turčije — z vsemi možnimi sredstvi.

Dreyfusova aféra.

Listi poročajo, da se Dreyfus brani pismeno odgovoriti na vprašanja, katera mu je doposlala kriminalna kamora, ampak da hoče sam v Parizu govoriti. Revizijska komisija zasliši sedaj justičnega ministra Lebreta. „Agence Havas“ javlja, da se kaže vedno jasnejše, da so bila očitanja Quesnay de Beaurepaireja povsem neosnovana, ter njegovi infamni napadi na razne sodnike izmišljotine. Res pa je, da je dobil predsednik kazenske kamore, Loew, pismo, v katerem se grozi njemu in njegovim tovarišem, da jih ubijejo.

Napetost mej Francijo in Anglijo.

Zadnja debata v pariškem parlamentu o zunanji politiki Francije je prav ugodno uplivala na Angleže. Časopisje v Londonu piše sedaj prav zmerno, in pogajanja mej obema vladama tekó gladkejše in mirnejše. Glavni predmet diplomatskih konferenc je še vedno Fašoda, in kakor se poroča, se je nadejati, da doženejo v kratkem tako spravo, ki za Francoze ne bo ponižujoča.

LISTEK.

Volitev.

Spisal Charles Dickens.

(Odlomek iz humorističnega romana: „The Pickwick papers“.)

(Konec.)

Pri vsem tem je bil Fizkin s svojimi pristaši ves v ognju ter postajal vedno divjejši in krutejši; slednjič si je dovolil poprašati Slumkeya, ali morda godba po njegovem naročilu trobi in bobna. Visokočestiti Slumkey je odklonil odgovor na to prašanje, in zdaj je Horacij Fizkin Esp. — visokočestitemu Samuelu Slumkeyu žugal s pestmi, na kar je visokočestitemu Slumkeyu zavrela kri tako, da je Horacija Fizkina Esp. pozval na dvoboj na življenje in smrt.

Pri tem prekršenju vseh priznanih pravil in vsega veljavnega običaja je zapovedal župan, naj se začne znova koncert z zvoncem, in izjavil, da kliče Fizkina Esp. Fizkin Lodge in Samuela Slumkeya — Slumkey Hall — k sebi na prisego, da bo

deta mirovala. To grozovito naročilo je pripravo asistenta obeh kandidatov do tega, da sta predstojala, in ko sta se prijatelja kandidatov mej saboj tri četrt ure prepirala, poklonil se je Horacij Fizkin Esp. snevši klobuk proti velečestitemu Samuelu Slumkeyu; velečestiti je ponovil to pantomimo, godbi se je zaukazalo, da preneha, množica se je po možnosti pomirila, in Horacij Fizkin Esp. — je mogel nadaljevati.

V govorih obeh kandidatov, kakor različna sta si tudi bila v vseh ostalih točkah, so se prednosti, zasluge in čednosti volilcev Eatanswillskih pripoznavale in upoštevale na najpopolnejši in najginljivejši način. Oba čestita gospoda sta izjavila, da na vsem svetu ni „svobodomiselnijših, razsvetlenejših, domoljubnejših in plemenitejših“ mož, kakor so oni, ki bodo glasovali zanje; obadva sta na zelo jassen način namignila, da nasprotniški volilci bolehalo na neki možganski bolezni, na neki uprav živalski neumnosti in na podobnih nedostatkah, zaradi česar so prav za prav zdaj povsem nesposobni v vršenje svojih važnih volilnih pravic. Fizkin je izjavil, da je pripravljen storiti vse, kar se od njega za-

hteva; Slumkey svojo trdno voljo, ničesar storiti od tega, kar se bi od onega zahtevalo. Oba sta zatrjevala, da jima je Eatanswillska obrtnija, kupčija, tovarne in prospeh v obče bolj pri sre, nego katerakoli stvar na svetu, in vsak od njiju je bil trdo uverjen, da je le on izvoljen, in da je njegov nasprotnik pogorel.

Sedaj so se dvignile roke; župan je odločil v prid visokočestitemu Samuelu Slumkeyu — Slumkey Hall. Horacij Fizkin Esp. Fizkin Lodge je zahteval, da se glasovi preštejejo, in to se je tudi ukrenilo. Na to se je županu izrazila zahvala zbranih za previdno in uspešno vodstvo pri obravnavah; župan se je zahvalil, kakor je rekel v istini, za nezasluženo zahvalo v zelo skromnih izrazih, ki so mu bili tem laži, ker nikdar ni bilo zborovanje neposlušnejše, njegovo vodstvo nesrečnejše in nespretnnejše.

Sprevidi so se zopet uvrstili, vozovi so se počasi odpeljali skozi množico, in ljudstvo je za njimi kričalo, kakor so bili pri njem v milosti ali nemilosti; bodisi vsled prepričanja ali vsled kaprice.

Dokler je trajalo oddajanje in štetje

glasov, je bilo vse mesto v krčeviti razburjenosti. Vse občevanje je bilo kar najliberalnejše in najpristnejše. V vseh gostilnah so bile vse jestvine in pijače nenevadno po ceni, in po vseh cestah so paradirale kočije za prijazno uporabo volilcev, katerim se je nakrat pojavilo vrtenje v glavi — epidemija je ves čas volitvenega boja razsajala v zelo vznemirjajoči meri mej volilci in mnoge poprijela tako trdo, da so povsem nezavestni obležali v cestnem jarku.

Do zadnjega še vedno niso bili npi-sani glasovi male četice volilcev. Bili so vestni, natančno računajoči ljudje, ki se dotlej niso dali prepričati po razlogih niti jednega niti drugega kandidata, dasi so obdržavali pogoste shode z obema. Jedno uro pred zaključkom glasovanja je prosil mr. Perker za čast skrivnega dogovora s temi previdnimi, plemenitimi in domoljubnimi možmi. Dovolili so mu to. Perkerjevi argumenti so bil prepričevalni. Podali so se v polnem številu k glasovanju — in velečestiti Samuel Slumkey je bil državni poslanec Eatanswillski.

Dopisi.

Iz Mokronoga, 1. februvarja. Zastoj sem čakal poročila Vašega letopisca iz našega kraja. Zopet je jedno leto zatonilo. Ob tej priliki je navada, da se spominjamo vseh bolj važnih in zanimivih dogodiljav preteklega leta. In taci je bilo obilo v našem, sicer malem in od sveta oddaljenem kraju. Žal, da se Vaš letopisec že celi dve leti ni oglasil, kajti v tem času se je nabralo toli zanimivega in za naš kraj zgodovinsko-važnega gradiva, da bi bila v resnici škoda, če bi se isto ne prijavilo. Upam, da se bode Vaš letopisec v kratkem oglasil. Namen današnjemu dopisu je v širših obrisih spraviti na pozorišče tiste činitelje, kateri že kaka tri leta sem vsakemu narodnemu pojavu nasprotujejo ter skušajo uničiti tukajšnje narodno društveno življenje. Od zadnje državnozbornske volitve — bilo je to početkom leta 1897. veleznamičnega radi treh mokronoških kriminal-romanov, o katerih bode Vaš letopisec sigurno ponatančneje poročal — pričelo se je nekako sistematično delovati proti tukajšnjemu narodnemu društvenemu življenju, posebno proti bralnemu društvu, kjer se je doslej ves narodni življenjski mokronoški kolikor toliko zbiral, in proti bralnemu društvu velezaslužnemu predsedniku in tajniku, ker sta moža v narodnih zadevah trda in neizprosna ter ne pripuščata, da bi nekaki tukajšnji renegatje omadeževali narodni prapor.

Pravi pričetek tega protinarodnega delovanja pa se zasleduje še dobro leto nazaj pred državnozbornsko volitvijo. Povod so mu bili neki muhoberi, kateri so smatrali narodnim delom, če so cele noči prečeli pri pijači in razkošju in drugih komedijah, pri katerem vsacega pravega omikanca nevrednem počenjanju so imeli prav vrlo pripomoč pri nekej tukajšnji pisani gospodi. Pa temu se ni toliko čuditi, če se pomisli, da se med vsemi tukajšnjimi bivalci, vstevši vse državne in deželne uradnike in duhovnike, dobi komaj toliko rodoljubov, kolikor je prstov na rokah! Žalostno, a resnično. Pri tako nezdravih razmerah pač ni čudno, če ima to malo številce rodoljubov zelo težavno stališče in vsestransko nasprotovanje. Pa sigurno ne bi bilo nikdar tako daleč prišlo, če bi se bilo nasprotnikom pravi čas na noge stopilo ter jih po zaslužnju ožigosalo v časopisih.

Sedanjam skrajno nezdravim razmeram pa je mnogo pripomogla tukajšnja menažerija dvonožcev, katera ima več lisjakov in lisic, volkov in hijen in za katere obstoj skrbi g. Uskočina, da ima svoje veselje nad tem, če jih vodi okoli kakor Bošnjak svojega kociarja! Še hujsi je pa neka tukajšnja bratovščina, katera si je na svoj molek zapisala uničenje tukajšnjega narodnega društvenega življenja in osvajanje vsakterega, v naš trg novodošlega bitja, če le ni oborožen z značih. Ta bratovščina se razlikuje od drugih pobožnih bratovščin v tem, da so v njej združeni bratje in sestre, kateri imajo skupno svoje duhovne in telesne vaje in sicer le po noči in da ne pozna postnih dnij. Nadela si jo prav zaslužno ime „pisani svet“, katero je tudi popolnoma označile. Načelujeta ji brat Liznik in sestra Drsel, katera skrbita, da imajo vsi bratje in sestre kakor tudi novici dovolj tečne hrane, tekoče i trde, gorke i mrzle, da pri napornih vajah ne omagajo! Največ posla imajo bratje oprode in sestre oprodice, katere morajo skrbeti, da pridobe vsakega, v naš trg novodošlega v svoje zanjke in da povzročujejo ovire vsakej poštenu društveni zabavi! Vzglasno deluje v tem oziru sestra Donda, katero se po domače nazivlja „Nacek je že naš!“ Vredno se ji pridružuje brat Komar. In ta bratovščina ima tudi svoje vohune, med katerimi se posebno odlikuje g. Župca. Posebno nasproten narodnemu društvenemu življenju pa je eksternist te bratovščine, popolbrat Potepin. Da, še celo svojega kapelana ima ta bratovščina v osebi g. Dimnika. Pa kaj se hoče, svet se dandanes najraje tja obrača, kjer sta liter in krača. Ni čuda toraj, če se tej vzglasni bratovščini posreči ujeti vsakega novodošlega v naš trg, če nima dovolj trdnega značaja! Tudi ni v tej družbi nobene razlike glede stanu in vere, kajti tu vidiš sedeti poleg hlapčona-talmi-gospoda in poleg juda in mohamedana, zgrevanega kristijana in pobožnega katoličana! Že marš-

kateri tiček se je vsedel na limanice te lepljive bratovščine, in tudi g. Struna ni ušel, kateri se drugače kaže po licu narodnjaka! Da, še celo nekaj odbornikov bralnega društva je v to bratovščino zapisanih, katera dela z vsemi silami na razdor bralnega društva, in kateri ni nobeno sredstvo preslabo, da je le proti narodnemu življenju. Ni čuda toraj, da se ima narodno društveno življenje v našem kraju na vse strani za svoj obstoj boriti! In zdajci pride še gosp. Srakoper na pomoč tej bratovščini, misleč, da s tem je vsaj stvari krona postavljena, in rodoljubi, kolikor jih je v Mokronogu, v kraj! Toda vsaka stvar traja le nekaj časa, in upajmo, da bode tudi ta bratovščina kmalu prominula, ker v njej je že mnogo zrelih, da, prezrelih, katere bi se lahko že davno v kraj spravilo. No, o tem poročam Vam sigurno Vaš letopisec. Upajmo, da bode tudi za bralno društvo napočili boljši časi, kakor hitro se znebimo nekaterih breznačajnežev. Vkljub vsem tem oviram pa je bralno društvo priredilo na starega leta dan prav lepo veselico s petjem, katera se je prav vrlo obnesla, če so se tudi izvestni udeleženci trudili na moč, da bi se veselica izjalovila, posebno njih kvartet „Tima“ se je zastoj potil. Na pozdrav novemu letu je zaslužni gospod predsednik bralnega društva imel pomenljiv govor, v katerem je posebno povdarjal, da se naj bi vse to, kar je bilo, pozabilo ter z novim letom naprej delalo z združenimi močmi za prospeh bralnega društva in za uvrščenje narodnega življenja. Toda izvestnim udeležencem to ni bilo po godu ter so poslali v boj eksternista gori omenjene bratovščine, g. Pohlica, katerega so bili nekoč v svojem „Poslanem“ prav pošteno naribali in napehali. Seveda učinek tega, kar je namlatil ta izveščeni udeleženec, je bil podoben veliki ničli. Pa za danes dovolj o tem. Obrnimo se h koncu še na gori omenjeno bratovščino, katera je imela dne 9. januarja t. l. svoje občno zborovanje, pri katerem se je volilo novo predstojništvo, katero ime posebno ima „esenca“, in pa vzprejemajo novince. Zborovanje se je vršilo pri bratu „Klobasa“ ob devetih dopoldne in je trajalo več ur. Bilo je navzočih tudi nekaj finančarjev in baje g. duhovnik „Dimnikar“! Novincem so vsprejeli tukaj predobro poznane Luko Fikfak! Ker je to tudi eden del Mokronoške zgodovine, tako bode Vaš letopisec posamezne člene te fletne bratovščine sigurno ponatančneje opisal in sicer s pravimi imeni. Če pa ne, se bode pa ta dopis v toliko pozneje dopolnil, kajti delovanje te, vsakemu narodnemu pojavu nasprotujoče bratovščine, je postalo že toliko škandalozno, da je skrajni čas, da isto razpršimo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. februvarja.

— **Osebnosti.** Nadučitelj v št. Juriju pri Kranju g. Luka Jelenc, je imenovan učiteljem na I. mestni deški šoli v Ljubljani. — Učitelj v Trzinu gosp. Ivan Okorn je imenovan nadučiteljem na deški šoli v Kamniku.

— **Shod volilcev v Krškem** bode jutri, v soboto, ob 8. uri zvečer v gostilni gosp. Gregoriča. Na shodu bo poročal dež. odbornik g. dr. Tavčar.

— **Dokazana laž.** S pojasnilom, katero smo priobčili v sredo, je popolnoma dokazano, da je „Slovenec“ z dolžitvijo, da je naš poročevalec ces. svetnik Penižek njegovemu poročevalcu o znani stvari kaj povedal, vedoma in name-noma lagal in obrekoval. Kdor zna čitati mej vrstami, tistemu je beseda kuloir dala dosti pojasnila. Mi le konstatujemo podlo laž, katero so storili katoliški duhovniki, ki pišejo „Slovenca“, v ostalem pa ustrezamo prošnji „Slovanske kršč. narodne zveze“ in nehamo za sedaj s polemiko, pridružujoč si pravico, da stvar o primernejši priliki do cela pojasnimo.

— **Benefica Hilarija Beniška.** Jutri, v soboto, 4. t. m. bo imel svojo benefico kapelnik „Dramatičnega društva“, gosp. H. Benišek, ki si je pridobil za sijajni razvoj slovenske opere največje in naravnost neprecenljive zasluge. Z nastopom g. Beniška so pri nas do cela ponehali časi diletantstva, in z Beniškom se je začela v vsakem oziru doba umetniškega opernega delovanja na slovenskem odru. Tekom kratkih let je dvignil g. Benišek s svojo

jekleno, neupogljivo energijo in vzorno delavnostjo našo opero na višek modernega, glasbenega zavoda, ki zamore danes upri-zorjati najznamenitejša dela prvih svetov-nih komponistov. Kako ogromne težkoče, kako velike personalne in tehnične ovire je moral g. Benišek premagati pri tem svojem delu za slovensko umetnost, vedó le oni, ki so zasledovali posamezne etape v razvoju naše opere. To pa ve že ves slovenski narod, da ima v g. Benišku moža izrednih zaslug, in ki zasluži v naj-večji meri, da se mu izreče jutri javno priznanje in topla zahvala. Kakor omenjeno, izvolil si je g. Benišek za svojo benefico Verdijevo opero „Aido“, ki se je našemu občinstvu prav posebno omilila. Jutrišnja predstava „Aide“ pa bo tudi še zategadelj zanimiva, ker bo možno tudi našemu občinstvu, ki pozna „Lohengrina“, zasledovati vpliv Wagnerja na Verdija v tej njegovi klasični operi!

— **Slovensko gledališče.** Včeraj popoldne so igrali „Jožefa v Egiptu“. Kakor pri prejšnjih predstavah te igre so se odlikovali tudi včeraj gg. Inemann, Deyl, Verovšek, gospa Danilova, gđ. Slavčeva in gđ. Ogrinčeva, pa tudi ostalo osebje. Gledališče je bilo dobro obiskano, zlasti lepo število je bilo mladega sveta. Po ložah je bilo vse polno drobiža, in koder draste glave so zamaknjeno zle Jožefa in njegove brate. Koncem vsakega dejanja je bilo seveda tudi čuti obilo ploskanja drobni, belih ročič. Ostalo občinstvo je bilo z igro takisto zadovoljno. Na nekatere je uplivala bolj, kakor bi si človek mislil. V parterju smo videli ženico, ki si je zdržema brisala solzne oči.

— **Vodstvo družbe sv. Cirila in Me-toda** je imelo svojo 114. sejo dne 25. januvarija t. l. v družinskih prostorih „Narodnega doma“. Navzoči: Tomo Zupan (prvo-mestnik), dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trste-niški, Frančišek Brežnik, Anton Koblar (bla-gajnik), Ivan Murnik, Martin Petelin, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Anton Žlogar (tajnik). Prvomestnik otvori sejo ob 3. uri ter prebere cesarjevo zahvalo za izraz zvestobe in udanosti povodom Naj-višje vladarjeve petdesetletnice. Zahvalo je vsprejel vodstveni odbor stoječ v svoje zna-nje. Ko se rešijo družbine zadeve radi Trsta in Gorice ter razne prošnje, zaključí prvo-mestnik sejo ob 6. uri zvečer.

— **Požar v novem deželniavlndnem poslopu.** Včeraj zjutraj je gorelo v novem deželniavlndnem poslopu na Tržaški cesti. Po vestnih poizvedbah smo dognali o tem požaru naslednje. Dunajska firma Richter & Winter je prevzela slikanje reprezenta-cijske dvorane, katera se je morala seveda tudi osušiti. Šef rečne firme je bil osebno v Ljubljani in je naročil, da se morajo za sušenje rabiti ponve. Njegovi ljudje so hoteli naročiti nove ponve, a ces. kr. stav-binsko vodstvo, ki ima nadzorstvo nad vsemi deli, je odredilo, naj se dobe od kranjske stavbinske družbe. Ta nima ponve in je vsled tega ponudila koks-peči, ki se na-vadno rabijo pri sušenju poslopj, in katere so popolnoma sigurne. Ta ponudba pa ni bila sprejeta in se je vsled tega reprezen-tacijska dvorana sušila na jako primitiven način. Na oder, ki je stal v dvorani, so na-suli nekoliko peska, položili nanj nekaj opek in na te povsem navadne, jako tenke ploče pleha, na katerih je gorelo oglje. Naravno je, da so bile opeke vsled tega kmalu vse razbeljene. Kurilo se je šest dnij. Že prve dni so se vsled razbeljenih opek unele deske in to po dnevi, a posrečilo se je plamen ugastiti. Dasi se je s tem pokazalo, na kako nevaren način se suši poslopje, ostalo je vse pri starem. V sredo zvečer so delavci pač pogasili oglje na plehu, a družega niso ničesar poskrbeli, in tako so čez noč začele gorjeti odrove deske. Včeraj po 7. uri zj. je neka ženska zapazila ogenj. Dasi v poslopu nihče ne prebiva, ni bil postavljen noben čuvaj, pač pa je imel vse ključke neki gospod od vodstva pri sebi doma, tako da ni bilo možno priti v hišo. Neki uradni sluga je prišel zjutraj na magistrat in je naznanil, da gori v vladnem poslopu, in da v dotični sobi ni družega, kakor nekaj neračnega pa-pirja v nekem starem zaboju. Vsled tega gasilni mojster, g. Dachs ni dal znamenja na grad, naj se ustrel, nego je samotež in trobeč po potu vtel voz s cevmi na Tr-žaško cesto. Mej tem je neki delavec razbil šipe v oknih dvorane, tako da se je plamen še hitreje razširil. Zdaj, ko se je videlo, da

ni vse tako nedolžno, kakor se je sporočilo gasilni postaji, se je obvestil čuvaj na Gradu, da ustrel, na kar so se gasilci hitro zbrali. Gasenje se je pričelo že poprej in s popol-nim uspehom, tako je bil ogenj hitro ugasen. Škoda je precej znatna in se ceni na tri do pet tisoč goldinarjev.

— **Občinski zastop v Ribnici** je skle-nil in tudi že odposlal svoto 50 gl. za ce-sarjev spomenik. Nadalje se je odposlala prošnja glede vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani.

— **Izžrebani porotniki.** Dne 30. ja-nuvarja t. l. so bili pri deželnem sodišču v Ljubljani za porotno sesijo, ki se prične 6. marca, izžrebani nastopni gg. porotniki: Karol Brus, zasebni blagajnik v Ljubljani; Anton Cerar, oštir in posestnik v Gradcu pri Litiji; Andrej Druškovič, oštir in po-sestnik v Ljubljani; Anton Ditrich, trgovec v Postojini; Fran Goričnik, trgovec v Ljub-ljani; Peter Grasseli, ravnatelj užit. zakupa in posestnik v Ljubljani; Jos. Gogala, po-sestnik v Novi vasi-Radoljci; Janez Gerbec, posestnik in oštir v Studencu pri Igu; Anton Hudovernik, posestnik na Bledu; Vin-cenc Hudovernik, oštir in hranilnični tajnik v Radovljici; Oto Homan, trgovec in po-sestnik v Radovljici; Štefan Klun, oštir in posestnik v Ljubljani; Janez Kordik, trgo-vec in posestnik v Ljubljani; Anton Krapš kavarnar v Ljubljani; Matija Kunc, krojač in posestnik v Ljubljani; Anton Kravanja, trgovec v Cerknici; Josip Lavrenčič, užit. zakupa blagajnik v Ljubljani; Josip Lenče, gostilničar in posestnik v Ljubljani; baron Henrik Lazarini, veleposestnik v Smeled-niku; Rudolf Mayr, slamnikar v Spodnjih Domžalah; Janez Pirnat, pek in posestnik v Ljubljani; Josip Prosenč, zastopnik za-varovalnice v Ljubljani; Anton Putrih, krčmar in posestnik v Ljubljani; Ferdo Polak, trgovec v Kranju; Anton Ravnikar, krojač in posestnik v Ljubljani; Kar. Reck-nagel, trgovec in posestnik v Ljubljani; Albert Schäffer, trgovec in posestnik v Ljub-ljani; Ferdo Schmitt, trgovec in posestnik v Ljubljani; Gvidon Stedry, posestnik v Ljubljani; Janez Stare, posestnik v Spodnji Senici; Feliks Toman, kamnosek in posest-nik v Ljubljani; J. Velkovich, tovarnar in posestnik v Ljubljani; Pavel Velkavrh, mo-kar in posestnik v Ljubljani; Josip Vidmar, dežnikar in posestnik v Ljubljani; Pavel Weinberger, posestnik v Zagorju; Oton Wölfling, posestnik in trgovec v Želečah. Namestni porotniki: Karol Ermacora, po-sestnik; Henrik Lukesch, hranilnični kon-trolor; Josip Maček, branjevec; Fran Me-rala, barvar; Fran Sever, mesar in posest-nik; Melhior Stražišar, posestnik; Janez Verhovec, dimnikar in posestnik; Al. Wid-mayer zavarovalni akviziter; Kar. Žužek, pek in posestnik, vsi v Ljubljani.

— **Slavčeva maškarada.** Odboru se javlja, da se na „Drenikovem vrhu“ delajo velike priprave za vzprejem in po-groščenje gostov, ter se dela velika tribuna, katera bode omogočila razgled po celem „Praterju“ in Tivolskem parku „Ko-medijanti“ začno prihodnje dni postavljati ob drevoredu svoje šatore, v katerih bode videti najzanimivejše stvari. Samo ob sebi pa je umevno, da se originalnih tipov, kot „Vabljenkov“, ne bo manjkalo pri teh izložbah. „Na promenadi“, kjer se zbere „Ljubljanski cvet“, je poskrbljeno za sviranje godbe in bodo imeli tudi neplesalci svojo zabavo. Vstopnice za maškarado se dobivajo v trgovini g. Čudna na Mestnem trgu in v društveni sobi v „Narodnem domu“, I. nadstropje (na levo).

— **Ples trgovskega pevskega dru-štva** je bil gotovo najelegantnejša prireditel-letošnjega, precej klavernega predpusta v Ljubljani. Odbor, na čelu mu predsednik, g. ces. svetnik Iv. Murnik ter narodna trgovca, g. Dečman in g. Mejnač, je storil vse, da je imel ples odlično in sijajno lice. Stebrišče, stopnišče in hodniki so bili jako okusno okrašeni z raznimi eksotičnim zelenjem, nad vodom pa je bila elegantna draperija. Odbor je sprejel vsakega došleca ter spremljal dame v prekrasno čitalnično dvorano „Narodnega doma“, ki je vsled Kollmannovih kolosalnih zrcal postala še simpatičnejša kot je bila doslej. Udeležba sicer ni bila tako velika, kakor se je bilo nadejati, vendar pa je imel ta trgovski ples izmed vseh letošnjih plesov največji obisk ter jako lepo število mladih plesalk in vztrajnih plesalcev. Kot plesna reditelja sta poslovala prav spretno in okusno gospoda

Kenda in Jagodic. Pri prvi četvorki smo našli 72, pri drugi pa še vedno 56 parov. Zabava je bila prav animirana, vojaška godba je pridno svirala in tako je razumljivo, da so zapustili zadnji pari plesišče šele po 5. uri zjutraj.

— **Veliki saradni ples „Ljubljane“** ki se je vršil včeraj v telovadni dvorani „Narodnega doma“, se je obnesel v vsakem oziru prav lepo. Več prihodnjic.

— **Z Bleda** se nam piše 2. februvarja: Bil je čas, — in od tega še ni dolgo — ko sta hotela zdaj pri nas gospodujoča gospoda vse naše narodno življenje zadušiti. Posebno hud trn v peti jima je bilo in jima je še danes naše bralno društvo s pevskim zborom. Vsakdo, ki to bere, bo vprašal po vzroku njunega nasprotovanja, a kot vesten poročevalec obžalujem, da ne morem na to vprašanje točno odgovoriti. Jediní vzrok je menda ta, da nimata oba gospoda nobene besede pri društvu. Zato sta ustanovila posebno izobraževalno društvo za fante in peseben pevski zbor. O društvu in zboru ni slišati ničesar, ker je ljudstvo sprevidelo njih nakano in se ni dalo premotiti. Staro bralno društvo s pevskim zborom pa stoji trdno, to je pokazal koncert zadnje nedelje, ki je napolnil dvorano v „Blejskem domu“. Koliko si upa pevovodja storiti s pevci in pevkami, kaže vspeled koncerta. Peli so Foersterjevo „Domovino“ in „Pobratimija“, Voglnovo „Cigani“, Nedvedovo „Naša zvezda“ in Sattnerjevo novo „Vrbica“. Kdor pozna skladbe, ve, koliko truda in požrtvovalnosti je treba, da se priuče neučeni pevci tem težkim zborom. In kako so peli! Nadužitelj Rus je znan kot izvrsten pevec in pevovodja, in pred leti se je izrazil znan slovenski glasbenik o njegovem zboru, da še ni slišal boljšega petja zunaj Ljubljane. Le tako naprej! Ako še omenim, da je Hajdrichovo „Petelinčkova ženitev“ in vesela igra „Mutek“ vzbudila obilo smeha, spolnil sem svojo dolžnost.

— **Iz Spodnje Šiške** se nam poroča: Vodnikova veselica v Šiški je imela dva huda konkurenta; maskarado v „Narodnem domu“ in zelo slabo vreme. Mnogo manje število mestnih gostov — kakor druga leta — je prebredlo 2. t. m. sneženo brozgo do Koslerja. Vspeled „Besede“ se je točno in srečno izvršil. Pesmi: „Domovina“, „Sarafan“ in „Vrbica“, kakor tudi igra: „Šolski nadzornik“, pričaji so o napredku in vestnosti pevcev in diletantov. Prolog je gosp. Jančigaj govoril z zanosom. Spominjal se je ustanovitelj čitalnice pred 20 leti in dokazal, da je bil prerano umrl Ant. Knez po krvi in duhu vreden potomec slav. V Vodnika. Občinstvo je odlikovalo z glasnim priznanjem godbo, pevce, igralce in pevovodjo G. Sveteka. Osoda, ki letos društvenim blagajnicam ni mila, tudi šišenski ni prizanesla, kar pa ne bo oviralo delovanja čitalnice, upajoče, da pridejo kmalu bolji časi in lepše vreme.

— **„Narodna čitalnica“ II. Bistriško-Trnovska** priredi s prijaznim sodelovanjem tamburaškega kluba „Ilirska Vila“ dne 5. t. m. veselico. Ustopnina za posameznika 1 krono za obitelj 80 kr.

— **Zlati poroki.** Iz Godoviča se nam poroča: Posestnik Tomaž Gantar iz Godoviča in kajzar Jakob Čuk iz Medvedjega brda sta imela 30. januarja t. l. v tukajšnji farni cerkvi z jako lepo slavnostjo zlati poroki. Ta slavnost ostane pri nas v lepem spominu, ker se do sedaj kaj tako lepega v naši fari še ni vršilo.

— **V mestni klavni zaklako** se je v pretečenem letu 26.795 glav živine in sicer: 4389 goveje živine, 7454 prašičev 8260 telet, 3080 kozlov, ovac in kostrunov, 3524 kozličev in 88 konj.

— **Pri rednem letnem občnem zboru slovenskega bralnega društva v Kranju**, kateri se je vršil dne 29. prosinca t. l. bili so izvoljeni sledeči gg.: Predsednikom Viktor Omersa, podpredsednikom Alojzij Pečnik, tajnikom Josip Ambrožič, blagajnikom Ivan Jagodic, knjižničarjem Franc Šimnic, odbornikom Ivan Rauš, Ivan Heidrich, Jurij Depoli, Janko Majdič, njih namestnikom, Janko Rozman, Ivan Zupan in Ignacij Fock.

— **Narodna čitalnica v Gornjem gradu** priredi s prijaznim sodelovanjem tamburaškega zbora iz Rečice dne 5. svečana 1899, v čitalničnih prostorih veselico z gledališko predstavo „Kateri bo?“, srečkanjem in plesom. Pri plesu sira oddelek

ciganske godbe. Vstopnina: stojišče 25 kr., sedež 50 kr. Prostovoljni darovi se hvaležno vzprejemajo. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

— **Poslano kamniškega gasilnega društva**, katero smo priobčili v sredo, naj se popravi in toliko, da se slovenski listi prosijo dotično poslano brezplačno ponatisniti.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Velikih Laščah** priredi v nedeljo 5. februvarja t. l. v prostorih g. Matije Hočevarja veselico s petjem, deklamacijo in igro. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina od osebe 30 kr.

— **Iz Pulja** se nam piše: „Prvi istarski „Sokol“ imel bode dne 5. februvarja ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor. Dne 4. februvarja priredita čitalnica in „Sokol“ veliki ples, dne 14. februvarja pa priredi „Sokol“ svojo veliko maskarado.

— **Čitalnica v Brežicah** priredi v sredo, dne 8. svečana t. l. v „Narodnem domu“ koncert in plesni venček. Godba slavnega bosensko hercegovskega pešpolka iz Gradca. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 goldinar.

— **Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju** je izdalo ravnokar svoje deseto letno poročilo. Iz njega je razvidno, da je imelo društvo v minolem šolskem letu vseh dohodkov 1869 gl. 95 kr., od katerih pripada osnovni glavnici 150 gl., tako da je znašala osnovna glavnica koncem šolskega leta 1897/1898: 4890 gold. 68 kr. Vseh stroškov je imelo društvo 1576 gold. 22 kr. in sicer je v 293 slučajih razdelilo mej 58 dijakov v denarju 885 gl. in 2366 znamk-obednic. Po študijah je bilo mej podpiranci: 29 juristov, 9 filozofov, 7 medicincev, 10 tehnikov, 1 slušatelj umetnoobrtne, 1 vinarske šole in 1 kiparske akademije. Po kronovinah: 44 Kranjcev, 9 Štajercev, 4 Primorci, 1 Korošec; skupaj 58 podpirancev. Dozdaj je društvo izdalo za podpore: v I. letu (1888. do konca 1889.) 564 gl.; v II. letu (1890.) 908 gl. 66 kr.; v III. letu (1891.) 974 gl.; v IV. letu (od januarja do julija 1892.) 456 gl. 25 kr.; v V. šolskem letu (1892/93.) 790 gl. 50 kr.; v VI. šolskem letu (1893/94.) 1479 gold. 80 kr.; v VII. šolskem letu (1894/95.) 1163 gl. 25 kr.; v VIII. šolskem letu (1895/96.) 1491 gl. 75 kr.; v IX. šolskem letu (1896/97.) 1089 gl. 75 kr. in v preteklem šolskem letu (1897/98.) 1476 gl. 50 kr., torej vsega vkupe v desetih letih 10.394 gl. 46 kr.

— **Zdravstveno stanje v Ljubljani.** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 22. do 28. januarja kaže, da je bilo novorojencev 20 (= 29 70‰), mrtvorojenci 3, umrlih 13 (= 19 30‰), mej njimi jih je umrlo za jetiko 5, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 4. Mej njimi so bili tujci 4 (= 30 7‰), iz zavodov 7 (= 53 8‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za tifuzom 1, za vrtico 5 oseb.

— **Služba.** Diurnist s hitro in lepo pisavo, zmožen obeh deželnih jezikov se sprejme pri okr. glavarstvu v Radoljici z mesečno plačo 35 gl. Lastnoročno pisane prošnje do 10 t. m. Prosilci naj se, če možno, tudi osebno predstavijo.

* **Slovenska mati madjarskega kralja.** Kosti kralja Bele III. in njegove soproge Ane so prenesli Madjari z veliko častjo iz Antijohije v rakev ogerskih kraljev. Sedaj pa se je pokazalo, da je bila Belina mati Rusinja Evrozina, a njegova hči „eine Wendin“. (Mittheilungen des Inst. für österr. Geschichtsforschung III., 395). Ako sta mu bili mati in hči Slovanki, tedaj je bil čuden Madjar, ta kralj Bela III! Sicer pa imajo Madjari tudi mnogo Slovanov mej svojimi veljaki, pesniki in političnimi prvaki!

* **Monarhistična demonstracija v pariškem gledališču.** Bonapartisti so si izbrali gledališče za demonstracije. V Nouveau-gledališču se je igrala drama: „Le roi de Rome“. Prišlo je okoli 2000 bonapartistov. Med temi so bile najuglednejše družine: Murat, Ney, Legouse, Bowigoing, Girardin, Lagrange, Delaborden in dr. Ko je rekel neki gledališki igralec: „Francija hrepeni po cesarstvu“, je občinstvo odgovorilo: „Nič drugega ne zahteva francoska dežela!“ Nadalje se je čulo: „Francoska je postala plen intrigantom“. (Burno ploskanje). „Toda sin Napoleona nima ničesar lakati tukaj.“ (Demonstrativno ploskanje).

„Ni še mrtva ideja cesarstva“. Klici: „Ne! Ne!“ „Živijo cesar, dol z krivonosci!“ „Cesar naj pride!“ Igralec, ki predstavlja Reichstadtskega vojvodo, je rekel: „Ali mislite, da naj pridem na mejo svoje dežele?“ — „Dà, dà!“ je kričalo občinstvo, „ali pridite hitro! Živijo cesar!“ Knez Metternich reče v igri: „V Franciji ni več prostora za sina Napoleona!“ Na to protesti: „O, dà, vojska je zanj! Živela vojska! Živijo cesar!“ — Konec predstave je bila še velika demonstracija. Ljudstvo je kričalo: „Živijo cesar! Živijo vojska! Živijo Francija!“ Potem so naredili princu Muratu veliko ovacijo. Samo jeden navzočih ni bil za cesarstvo ter je zaklical: „Vive la République!“ toda tega so navdušeni bonapartisti pretepli.

Književnost.

— **„Ljubljanski Zvon“.** Vsebina 2 zvezka: 1. Dragotin Kette: Tihe noči. 2. Laščan: Krivda in usoda. 3. Dr. Janko Bezjak: O poezijah Jenkovih. 4. E. Gangl: Soror Alma. 5. I. N. Resman: Kot srna si plaha. 6. Václav Slavec: Gojko Knafeljc. 7. Fr. Ilešič: Vse pleše. 8. Listek: Naše časopisje. — Slovenska knjižnica. — Ilustrovani narodni koledar za l. 1899. — Koledar družbe sv. Mohorja in imenik udov. — Jezikoslovčeva prisega. — Puškin in Prešeren. — Pesniti ali pesnikovati? — Drugi koncert „Glasbene Matice“. — Slovensko gledališče. — Vladoje Jugovič. Slike iz života. — D. Trnoplesar-Budisvoj. — Hrvaški „Salon“. — Ta številka ima 4 strani priloge.

Telefonična in brzojavna poročila.

Položaj.

Dunaj 3. februvarja. „N. Fr. Presse“ poroča nastopno: Ves položaj osvetljuje izjava ministrskega predsednika grofa Thuna v izvrševalnem odboru desnice. Ministrski predsednik je izjavil, da polaga največjo važnost na to, da ostane desnica združena ter trdno obljubil, da ne stori vlada nobenega važnejšega koraka, ne da bi bil privolil izvrševalni odbor, in da zlasti ne izda nobene cesarske naredbe po § 14., katere izvrševalni odbor desnice ni odobril. Z ozirom na to je želel, naj se izvrševalni odbor proglasi permanentnim, kar se je tudi zgodilo — Ta vest „N. Fr. Pr.“ ni utemeljena in ima očitni namen natovoriti desnici odgovornost za vse, kar vlada ukrene s § 14. Komite, v katerem so Bilinski, Ferjančič in Kramar, je izdal komuniké v katerem pravi, da je poročilo „N. Fr. Pr.“ brez smisla.

Vlada in desnica.

Dunaj 3. februvarja. Ministrski predsednik grof Thun se je udeležil tudi seje parlamentarne komisije desnice. Zapustil je sejo sponosno zavestjo, dasomuzastopnikiparlamentarne večine soglasno izrekli upanje, da torej uživa zaupanje večine avstrijskih narodov, in s to zavestjo je stopil danes pred cesarja. O posvetovanju parlamentarne komisije desnice z grofom Thunom se poroča, da je bilo na predlog dr. Engla sklenjeno, obelodaniti skupno izjavo cele desnice, in se je sestava te izjave poverila komiteju, v katerem so poslanci: David vitez Abrahamowicz, dr. Fuchs, dr. Kramar, opat Treuinfels, dr. Engel in Zallinger. Vsi govorniki so naglašali solidarnost svojih strank z desnico in izrekli grofu Thunu zaupanje. Načelnik desnice, Jaworski, ki je govoril jako energično in je svoja izvajanja končal z besedami: Če bomo trdno skupaj stali, se nam ne more ničesar zgoditi. „Slovensko krščansko narodno zvezo“ so v tej seji zastopali poslanci dr. Ferjančič, Spinčič, Robič, Barwinski, grof Coronini in Vuković, v katerih imenu je Robič izjavil, da se „Slovenska krščansko narodna zveza“ navzlic raznim dogodkom zanaša na pravičnost vlade, in da ostane zvesta alijanci z desnico. Z ozirom na glasove, da je vlada preložila zasedanje državnega zbora vsled tega, ker je poslanska zbornica z večino jednega glasu predlagala sklep gospodske zbornice glede služabniških plač, je ministrski predsednik izjavil, da to ni vzrok preložitvi, da je vzrok dokazana konstantna in namenoma provzročena nedelavnost parlamenta. Thun je končno rekel, da je sprava mej narodi prvi pogoj, da se ustvarijo zdrave

razmere, da pa je v nje dosege treba popustljivosti z obeh strani in da mora biti sprava zasnovana na podlagi pravičnosti in ravnopravnosti.

Dunaj 3. februvarja. „Reichswehr“ javlja, da je grof Thun v parlamentarni komisiji desnice apeloval na vse stranke, naj ostanejo jedine in naj bodo potrpežljive. Poljski zastopniki so precizno izjavili, da nihče izmed njih ne misli na premembo dosedanje politike in ločitve od desnice.

Dunaj 3. februvarja. Komunique o tej seji pravi, da stranke desnice globoko obžalujejo, da je bilo zasedanje državnega zbora povse neplodno, da pričakujejo, da bo vlada v smislu adresnega načrta desnice vladala in da žele, naj bi na podlagi pravice in pravičnosti doseglo porazumljenje glede prepornih vprašanj.

Slov. kršč. narodna zveza.

Dunaj 3. februvarja. V sredo zvečer je imela „Slovenska krščansko narodna zveza“, sejo, v kateri je nje tačasni načelnik prof. Barwinski poročal o posvetovanjih izvrševalnega odbora desnice z ministrskim predsednikom. Poročilu je sledila razprava o internih dogodkih.

Kaj sedaj?

Praga 3. februvarja. Na vprašanje „Kaj sedaj“ so dobili „Národní Listy“ odgovor: Vlada bo najprej preskrbela, kar zahteva interes države. Inicijative za spravo mej narodi ne bo dala vlada, nego prepusti to poslancem. Tudi na premembo ustave ne misli, ker bi to položaj le poostriilo. Ako se izkaže, da je spravi mej narodi sedanja vlada na potu, potem odstopi. Sedaj pa nima nobenega povoda to storiti, nego more s ponosom reči, da so v njenem taboru zastopani vsi narodi.

Odlikovanje.

Dunaj 3. februvarja. Trgovinski minister, baron Dipauli, je imenovan tajnim svetnikom.

Uboj češkega visokošolca.

Praga 3. februvarja. Danes se je začela kazenska obravnava proti nemškemu visokošolcu Biberlu, ki je pred kratkim vstrelil češkega visokošolca Linharta in katerega toži drž. pravdnistvo radi prekoračenja silobrana po § 337. kaz. zak. Biberle pravi, da je bil napaden in tepen in da se je branil z revolverjem. Zasiščana je bila samo jedna priča, uradnik Šmit iz Vršovic, ki je bil v tistem boju sam ranjen in ki je izpovedal tako, kakor govori obtožnica.

Bismarckov spomeuik.

Heb 3. februvarja. Okrajno glavarstvo je na podlagi § 102. obč. reda sistiralo sklep obč. sveta, s katerim se je dovolilo 1000 gl. za Bismarckov spomenik.

Ogerska kriza.

Budimpešta, 3. februvarja. Položaj je jako kritičen. Horanszky je podani ultimatum na Szellovo prigovarjanje umaknil in danes izročil vladí drug ultimatum. „Bdp. Hirlap“ kliče stranke na mir in jih opozarja zlasti na zunanji položaj, ki je vsled gibanja na Balkanu jako resen.

Velika nesreča.

Kolonija 3. februvarja. „Köln. Ztg.“ javlja, da je v Hang Čavu nastala eksplozija, vsled katere je bilo ubitih nad 2000 oseb in porušeni mnogo poslopj.

Narodno gospodarstvo.

— **Kranjska trgovska in obrtna zbornica** naznanja: Trgovinsko ministerstvo je naznanilo trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani, da je bolgarsko vojno ministerstvo razpisalo za dobavo 5000 vojaških odej, ponudbeno razpravo, katere se vrši dne 8. svečana t. l. v tamošnjih prostorih administrativnega odseka. Kavcija znaša 5%. Pogoji, tehnični popis itd. so v delavnikih pri administrativnem odseku vojnega ministerstva na razpolaganje. — Ravnateljstvo kralj. srbskih državnih železnic razpisalo je dobavo 7500 kg. volne za snajenje strojev. Uzorec, po katerem se mora volna dobaviti, je ponudnikom v pisarni ekonomskega odseka državnih železnic na ogled. Vadij, znašajoč 1200 dinarov, se ima v gotovini ali pa v državnih papirjih jednake visokosti založiti. V ponudbah se ima navesti cena za 1 ali 100 kg. volne, in se morajo te ponudbe zalepljene, zapečatene poslati na ravnateljstvo državnih železnic v Belgrad do 9. svečana t. l. Na ovitek je napisati: „Ponudba za dobavo volne za snajenje.“ Ponudbo je kolekovati z 10 dinari.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

III.

Ni bilo še dolgo tega, kar je necega dne pevsko društvo „Harmonija“ imelo svojo skušnjo. A ta ni iztekla v zadovoljnost zborovodje, in zategadelj je bil leta čmeren. V tretje je prenehal, ker je alt prepozno začel. Njegov ostrí pogled je zadel zdaj neko majhno, grdo dekletce, katerega edino veselje je bila glasba. Da bi voditelja bolj videla, stala je mej skušnjo v prvi vrsti; pri koncertih bi seveda stala v ozadju. Tako spredaj pa je bila mogotca nevarno blizu, njegov grajajoč pogled jo je zmedel, zarudela je, bila je očitno potrta, in solze so ji stale v majhnih, rudeče obrobjenih očeh.

Zraven deklice je sedel prvi tenorist, prav čeden, skoraj preeleganten mladenič. Smilila se mu je deklica, zatorej se je obrnil k nji in jo je tolažil. Da je to posebno težak odstavček, da bi tudi on lahko zamudil pravi trenutek, sicer pa da se vedno veseli njenega lepega glasu, kateri čez vse zveni.

Bolehni obrazek dekletca se je razbistril; njene oči so se žarile in iskreni hvaležnosti. Pripravila se je za nadaljevanje.

„Torej, prosim,“ zaklical je ravnatelj, in zdaj se je zvršilo vse prav izvrstno; krasni glas neleppe deklice zvenel je nad vsem zborom, kakor še nikdar poprej.

Štefanija, jedna najmlajših članic pevskega društva, je ginjena opazovala mali vmesni dogodek. To je bilo vendar res lepo od gospoda tenorista! Navadno je njej, Štefaniji, prav živahno dvoril; a danes je to privoščila oni deklici.

Štefanija je pela sopran. Ne brez truda se ji je posrečilo dobiti očetovo dovoljenje, da sme peti v društvu. V gotovih rečeh bil je namreč oče prav strog. A Štefanija je ljubila godbo in hrepnela po nečem, kar se ni skladalo s pedantičnim hišnim mirom. Da bi stvar onemogočila, je teta po njeni znani navadi prorokovala, da bo to gotovo prouzročilo kako ljubkovanje. A predsednik deželne sodnije je menil, da se bode njegova hči že znala varovati dvomljivih vplivov. Tako je dovolil in Štefanija je bila vsa srečna svoje nove naloge. (Dalje prih.)

Darila.

Sedmi izkaz donoskov za cesarjev spomenik v Ljubljani. Darovale so nadalje občine: Zgornja Šiška 20 gld., Ribnica 50 gld., Zagorje ob Savi 30 gld., Medvode 30 gld., Št. Vid nad Vipavo 20 gld., Moste pri Ljubljani 20 gld., Črni vrh nad Polhovim Gradcem 20 gld., Zgornje Gorje pri Bledu 20 gld. in Jesenice na Gorenjskem 20 gld.

Uredništvu našega lista so poslali: Za Prešernov spomenik: Neimenovan rodoljub 20 K ob poslovtvi od svojih tovarišev. — Radovljiski fantje po g. Antonu Mali 2 K 20 vin. — Koroški prestopnik pri vengu na krsto Pavla Ješeta. — Skupaj 22 K 20 vin. — Živel rodoljubni darovalci in njih posnemovalci katerih naj najdejo prav obilo!

Odvajalno

Cascara Sagrada Malaga vino.

V Gorici, 12. oktobra 1894.

Cenj. gosp. M. Leustek, lastnik deželne lekarne (20—5) v Ljubljani.

Kot najboljšje odvajalno in sliz rastaplja-joče sredstvo priporočam vsakomur Vaše izvrstno Cascara Sagrada Malaga vino, ker sem se o njega izednosti prepričal. Prosim torej še 1 steklenico po poštenu porzetju Ferd. Močvin, posestnik.

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 55.

Dr. pr. 917.

Predplačani sedeži ne veljajo!
V soboto, dne 4. februarja 1899.
Na korist kapelnika „Dramatičnega društva“
Hilarija Beniškega.

AIDA.

Velika opera v štirih dejanjih. Spisal Ghislanzoni. Poslovenila Janko Leban in Aleksij Nikolajev. Glasbo zložil Giuseppe Verdi. Kapelnik g. Hilarij Benšek. Režiser g. Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Zatek ob 1/8. uri. — Konec po 10. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. peh. polka Leopold II. št. 27.

V torek, dne 7. februarja: „Rokovnjači“.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 31. januarja: France Šešek, strojevodja, 25 let, Rimska cesta št. 20, jetika.
Dne 1. februarja: Serafina Dežman, zasebnica 77 let, Prečne ulice št. 6, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednji tlačni tlak 736-0 mm.

Februar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v C.	Vet-ovi	Nebo	Padačina v 24 urah
1.	9. zvečer	720-6	1-5	sr.szhod	skoro jas.	
2.	7. jutraj	722-1	-0-4	sr. sever	oblačno	
3.	2. popol.	720-0	0-8	sl. sever	sneg	7-1 mm
4.	9. zvečer	717-5	0-7	sl. jug	dež	
5.	7. jutraj	718-5	0-4	sl. vzsvz.	sneg	
6.	2. popol.	721-4	1-6	sl. jzhod	sneg	16-6 mm

Srednja temperatura srede in četrtka 1-5° in 0-4°, normale: -1-6° in -1-5°.

Dunajska borza

dne 3. februarja 1899.

Skupni državni dolg v notah.	101 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101 „ 25 „
Avstrijska zlata renta.	119 „ 90 „
Avstrijska kronska renta 4%.	102 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%.	119 „ 90 „
Ogerska kronska renta 4%.	97 „ 95 „
Avstro-ogerske bančne delnice.	931 „
Kreditne delnice.	360 „ 10 „
London vista.	120 „ 45 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	58 „ 97 1/2 „
20 mark.	11 „ 78 „
20 frankov.	9 „ 55 „
Italijanski bankovci.	44 „ 45 „
C. kr. cekini.	5 „ 68 „

Moem prijateljem in znan-
cem, od katerih mi ni bilo
dano osebno se posloviti, kličem,
odhajajoč iz bele Ljubljane,
iskreni:

Z Rogom!

M. Ph. Sjurro Kus.

Firm. 25.

Einz. II. 22.

Bekanntmachung.

Beim k. k. Landes- als Handelsgerichte in Laibach wurde die Eintragung der Firma „Cesare Zanutti“ zum Betriebe eines Kupferhammerwerkes in Fuzine und des Cesare Zanutti, Handelsmannes in Fuzine bei Sturija als Inhabers dieser Firma in das Register für Einzelfirmen vollzogen.

K. k. Landesgericht Laibach

Abth. III., am 27. Jänner 1899.

(211)

Levičnik.

(Razglas. Pri c. kr. deželnem kot trgovin-
skem sodišču v Ljubljani se je vpisala v register
za posamezne firme tvrdka „Cesare Zanutti“ za
opravljanje fužin za obdelovanje bakra v Fužinah
in Cesar Zanutti trgovec v Fužinah pri Stur-
riji kot imejitelj te firme. — C. kr. deželno so-
dišče v Ljubljani, odd. III., dne 27. januarja 1899.
— Levičnik.)

Isjava.

Na „Poslano“ gospoda
Alberta Derganca, brivca
takaj, izjavljam, da jaz
nisem in ne bodem nikdar
delal dolgo na njegovo
ime, ker doimim, da bi
na njega ime kaj dobil.

V Ljubljani, dne 3. februarja 1899. (230)

Steno Stankovics

glavni zastopnik zaloge „Dustles“.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo od-
govorno le toliko, kolikor določa zakon.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez
Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal
Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince,
na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj
osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fran-
zensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd;
čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno,
Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal
v Solnograd, Lend-G. stein, Zell ob jezeru, Inmost,
Bregenc, Cur h. Genev., Pariz, čez Klein-Reifling v
Steyr, Lince, Budejovice, Pízenj, Marjine vane, Heb,
Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v
Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob
12. uri 5 m. popoldne, ob 8. uri 30 m. zvečer. —
Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob
5. uri 46 m. jutraj osebni vlak z Dunaja via Am-
stetten, iz Lipskega, Prage, F. ancovih varov, Karlovih
varov, Heba, Marjinih varov, Píznja, Budejovic, Solno-
grada, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Be-
ljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne
osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov,
Heba, Marjinih varov, Píznja, Budejovic, Solnograda,
Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Cuiha, Bregence, In-
mosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Ce-
lovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne
osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Ce-
lovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zve-
čer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Ko-
čevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2.
uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. —
Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri
23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri
50 m. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.
Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. 8 m. dopoldne, ob
6. uri 10 m. (1)

Firm. 28.

Einz. I. 303.

Bekanntmachung.

Beim k. k. Landes- als Handelsgerichte Lai-
bach wurde, bei der im Handelsregister für Einzel-
firmen eingetragenen Firma „Josef Višnar“ die
Eintragung der zwischen Josef Višnar, Handels-
mann in Laibach, und seiner Ehegattin Charlotte
Višnar geb. Haltrich geschlossenen Ehepacten
vom 11. Jänner 1899. mit dem Eintragungstage
28. Jänner 1899. vollzogen.

K. k. Landesgericht Laibach

Abth. III., am 27. Jänner 1899.

(212)

Levičnik.

(Razglas. Pri c. kr. deželnem kot trgovin-
skem sodišču v Ljubljani se je pri tvrdki „Josef
Višnar“, vpisani v register za posamezne firme,
izvršil vpis mejožefom Višnjarem trgovcem v
Ljubljani in njegovo soprogo Charlottu Višnar
roj. Haltrich sklenjene ženitne pogodbe z dne
11. januarja 1899 z vpisnim dnevom 28. janu-
varja 1899. — C. kr. deželno sodišče v Ljubljani,
odd. III., dne 27. januarja 1899. — Levičnik.)

V I. nadstropju ležeče (206-3)

stanovanje

obstoječe iz dveh sob, kuhinje in drvarnice,
se s 1. februarjem ali s 1. majem odda.
Pojasnila v hiši Gradaške ulice št. 8.

Pisateljica za loterijo

se išče.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega
Naroda“.

(204-3)

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, ruma in
konjaka!

Nepotrebno iskati!

(21-27)

Kavčič & Litleg v Prešernovih ulicah

dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel
ter prodajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po gld. 1-
1 steklenica pristnega Jamaika ruma 0-50
1 deka pristnega Pecco-Souchong-čaja 0-05
1 pulica prave angleške carke melanje 0-50
1 steklenica pristnega finega konjaka 1-40

Brez tekmea!

Stanovanja

po dve sobi s pritlikinami, kakor tudi

mesečno sobo

oddaja dr. Drž, Florijanske ulice št. 1,
I. nadstropje.

(229-1)

Za bolehe na pljučah, v vratu in goltancu in nadušljive ljudi.

Kdor se hoče za vselej znebiti pljučnih in gol-
tancnih in toliko trdovratnih boleznih, potem nadube,
če je še tako zastarela in navidezno neozdravljiva,
naj pije A. Wolfky-jev čaj soper kronične
pljučne in vratne bolezni. Na tisoče zahvalnic
zajamčuje veliko zdravilno moč omenjenega čaja.
Zavoji stane 75 kr. Knjižice zastoj. Pristen samo
pri A. Wolfky-ju v Berlinu, N. 37. (1894-97)

Za kadilce cigaret in iz pipe.

Najboljše in najbolj
zdravo kadenje

je brez dvoma ono z

„Mörathon“-om.

Prijetno le z otročje
glavo kot varstveno
znamko.

Mali zavojček
zadostuje, da se 5 do 6
zavojčkov tobaka na-
redi okusnih, prijetno
dušitih in zdravju
ugodnih.

Jedini izdelovatelj

Th. Mörath,

Grädel
drogerija
pri bebru.

(1875-15)

Glavna zaloga: Fr. Pettauer, drogerija v
Ljubljani.

Majhen zavojček 10 kr., velik 80 kr., 19 malih ali
4 veliki zavoji franco s povzetjem 1 gld. 26 kr.

L. Schwentner

knjigotržec

V Ljubljani, Dvorni trg št. 1

naznaniam, da sem prevzel od „Národne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razpro-
dajo Jurčičeve zbrane spise, prtem letnike in posamezne številke
„Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, ki so izšle v založbi
„Národne Tiskarne“. — Te knjige so:

Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do
XI, broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gld.
„Ljubljanski Zvon“, letniki II., III., V., VI.,
broširan à 3 gld., vezan v Bonačeve platnice
à 4 gld. 20 kr.; — letniki VII. in VIII.,
broširan à 4 gld., vezan v Bonačeve platnice
à 5 gld. 20 kr.;
— letniki od IX. do XVIII., broširan à 4 gld.
61 kr., vezan v Bonačeve platnice à 5 gld.
20 kr.
Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“
po 40 kr.
Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, ve-
zan à 3 gld.
Zbirka zakonov. II. Kaz. pravni red, vezan
à 2 gld. 80 kr.
Zarnikovi zbrani spisi. I. zvezek, broširan
à 50 kr.
Dr. Nevesek do: „4000“. Povest, broš. à
50 kr.
A. Askerc: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.

Turgenjev: Otel in sinovi. Roman, broširan
à 50 kr.
— Štiri novele, broš. à 20 kr.
Beneš-Tfebizsky: Blodno duše. Roman,
broširan à 0 kr.
Lefebvre: Pariz v Ameriki, broširan à
50 kr.
Stat. nominis umbra: Časnikarstvo in
naši časniki, broširano à 40 kr.
— Dva romana, broširana à 70 kr.
Jelinek: Ukrajinsko duše, Povest, broširana
à 15 kr.
Halový: Dnevnik, broširan à 15 kr.
— Rane pripovedke, broširane à 40 kr.
— Dve povesti, broš. à 25 kr.
Theuriet: Undina. Povest, broš. à 20 kr.
Jurčič: Listki, broš. à 15 kr.
— Gregorčičevim kritikom, broširano à
30 kr.
Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der
Slaven“, broširano à 50 kr. 18

L. Schwentner sprejema in oskrbuje naročila na vse modne žur-
nale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

Vabilo k občnemu zboru.

Okrajna posojilnica v Mokronogu

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

naznanja vsem svojim častitim zadružnikom, da bo imela svoj

REDNI OBČNI ZBOR

v sredo, 15. svečana t. l.

ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju

s sledečim dnevnim redom:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo računskih pregledovalcev in nadzornikov s predložbo letnega računa.
5. Potrjenje letnega računa.
6. Razdelitev čistega dobička.
7. Volitev načelstva.
8. Volitev računskih pregledovalcev in nadzornikov.
9. Predlogi in nasveti.

Načelstvo.

(231)